СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

Ч. 222. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 20-го ЛИСТОПАДА 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 20, 1986 No. 222. VOL. XCIII.

ЗВІТУЮТЬ ПРО СТАН ПЕРЕГОВОРІВ

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Б. Р.). — Для кожного, хто цікавиться громадським життям, з тимбільше турбується у ній нездоровими відносинами, потреба одної, сконсолідованої, сильної центральної репрезентації українців в ЗСА є такою зрозумілою, безспірною і конечною справою, що зовсім не потребує додаткових пояснень. Саме й тому відбувалися зустрічі представників УККА, УАКР і Безсторінніх Організацій з метою поладнити цю справу і у зв'язку з цим довгий час узгідновали новий статут для одної централі.

Дня 10-го жовтня 1986 року появився в пресі Комунікат Всегромадської статутової комісії, у якому сказано, що після десятьох нарад і 112 годин канцелярійної праці на протязі 18 місяців, комісія закінчила свою працю і що всі точки статуту були всіми членами узгіднені і одноголосно прийняті крім одної точки, а саме — назви всегромадської централі.

Комісія звернулася з проханням до обох громадських надбудов — УККА і УАКР, щоб вони спільно із представниками Безсторінніх Організацій полагодили цю справу. Цей комунікат підписали представники конференції Безсторінніх Організацій: Владика Василь Лостен, Єпископ Стемфордський, д-р Степан Ворох, інж. Юрій Базилевський, адв. Роман Гуглевич і інж. Іван Хамуляк; представники УККА: д-р Аскольд Лозинський, д-р Михайло Снігуровий і проф. Іван Телюк; представники УАКР: д-р Роман Борковський, інж. Степан Процик і інж. Володимир Процик.

У міжчасі Екзекутива УАКР дістала два письма: від Статутової комісії з датою 2-го вересня 1986 року, підписане як вище, із залученим проєктом статуту і від Конференції Безсторінних Організацій з датою 6-го вересня 1986 року, яке підписали Владика Василь Лостен, мгр Іванна Рожанковська, СУА, інж. Юрій Базилевський, ТУІА, д-р Ярослав Падох, ТУПА, адв. Роман Гуглевич, ЦУКА, д-р Степан Ворох, УЛТПА, інж. Іван Хамуляк, ТУІА, д-р Іван Сєрант, ЦУКА (неприсутний інж. Ігор Сохан, Пласт), з проханням до обох громадських централь, УККА і УАКР, розглянути питання назви для всеукраїнської громадської репрезентації українців в ЗСА, прийняти назву запропоновану Безсторонніми Організаціями, а саме — „Український Американський Конґрес" та до дня 1-го листопада 1986 року подати по шість своїх представників, які разом із шістьма представниками Безсторінних Організацій творили б Передконґресову комісію, яка у свою чергу подбала б про покликання до дії відповідної підкомісії для підготови і скликання Українського Американського Конґресу вже на початок травня 1987 року.

Підтвердивши листом з 24-го вересня 1986 року одержання листів від Безсторінних Організацій, Екзекутива УАКРади уважно розглянула їх на засіданні 11-го жовтня 1986 року, прийняла запропонований і узгіднений проєкт статуту та пропозиції і подала до преси своє становище, яке появилося у „Свободі" ч. 205 з 25-го жовтня 1986 року, у якому сказано, що УАКРада погоджується із запропонованим проєктом статуту для спільної центральї під назвою „Український Американський Конґрес" і заявляє свою готовість приступити до спільної підготови для скликання Надзвичайного Конґресу під назвою Український Американський Конґрес в половині 1987 року.

З достовірних джерел, інформують, що у вівторок 4-го листопада ц.р. відбулося на запрошення Владики Лостена засідання, у якому взяли участь о. ігумен П. Пащак, ЧСВВ, д-р Іван Флис, мгр Іванна Рожанковська, д-р Степан Ворох і Гнат Білинський. Дискусія не внесла нічого нового, бо представник УККА виразно заповів, що УККА не погоджується на зміну назви.

На цьому нарада закінчилася і ситуація залишилася без змін.

СУД НАД І. ДЕМ'ЯНЮКОМ ПОЧНЕТЬСЯ 19-ГО СІЧНЯ

Єрусалим. — Суддя ізраїльського верховного суду оголосив, що процес Івана Дем'янюка почнеться 19-го січня. Адвокат І. Дем'янюка Марк О'Коннор зразу ж висловив протест з приводу встановлення надто близького терміну.

Як відомо, І. Дем'янюка обвинувачують в тому, що він був сторожем у концтаборі Треблінка і винний в загибелі тисяч в'язнів. Оскарження вважає, що Дем'янюк був тим самим сторожем, якого в'язні прозвали „Іваном Грозним". Після війни він емігрував до ЗСА. Дем'янюк був позбавлений американського громадянства, бо американський суд вирішив, що він затаїв факт співробітництва з нацистами в роки війни. З лютому цього року Дем'янюка депортували в Ізраїль.

Оборона намагається доказати, що Дем'янюк і сторож, якого називали Іваном Грозним — це різні особи. Більшість матеріялів, що їх має обвинувачення, одержані зі Совєтського Союзу, Східньої Німеччини і Польщі. На думку захисту, багато з цих матеріялів є фальшивими і їм ні в якому разі не можна довіряти. Однак всі вони повинні бути перекладені. Тому адвокат М. О'Коннор просив відкласти суд, бо до 19-го січня неможливо перекласти всі документи, які обвинувачення вирішило використати. Однак протест адвоката був відкинений і суд почнеться в призначений день.

Близькосхідний репортер газети „Ню Йорк Пост" Урі Дан і його нюйоркський колега Ерік Фетман пишуть, що адвокати мають намір запросити як свідків вісьмох колишніх в'язнів Треблінки, які вважають, що Дем'янюк і сторож „Іван Грозний" — це різні особи. Кім того у розпорядженні адвокатів є письмові свідчення колишніх в'язнів Треблінки, які пережили страхіття концтабору і померли після війни. Згідно з деякими з цих свідчень сторож „Іван Грозний" був вбитий у 1943 році під час повстання в'язнів.

Названі вище репортери повідомляють, що оскарження має намір залучити як свідка колишнього есесів ця Отто Горна, який був у Треблінці сторожем. О. Горнові обіцяють імунітет, якщо він прибуде в Ізраїль як свідок оскарження.

ДЖ. ШУЛЦ ДОМАГАЄТЬСЯ ПРИПИНЕННЯ ВИСИЛКИ ЗБРОЇ ДО ІРАНУ

Вашінгтон. — Державний секретар Джордж Шулц домагається від президента Роналда Реґана цілковитого припинення висилки зброї, запасних частин і амуніції для режиму аятолли Хомейні в Ірані і настоює, щоб в майбутньому Білий Дім рішав спільно з Державним департаментом про евентуальні зв'язки з іранськими керівниками. Одним словом він вимагає більшої ролі у тактичній політиці Уряду, яка дотепер підлягала Президентові його найближчим дорадникам і голові Крайової ради безпеки.

Поінформовані у Вашінгтоні особи кажуть, що Дж. Шулц погрозив навіть резиґнацією з посту державного секретаря, якщо його вимоги не будуть взяті до уваги. Інші, консервативні круги, які вже віддавна почали ближче придивлятися до політики Шулца, головно його непогодженості з президентом Р. Реґеном у справі переговорів з совєтськими лідерами, частинно, а тепер Москва каже цілковитого атомового роззброєння, бо так, мовляв, хоче Президент ЗСА, висувають навіть думку, що в теперішній ситуації комуно-московської гри і підступних та підривних акцій Москви проти З'єднаних Стейтів Америки, можливо резиґнація чи звільнення Дж. Шулца булаби виходом з положення.

В кожному разі політичні спостерігачі у Вашінгтоні і в інших країнах світу очікують на зміни в Уряді ЗСА у зв'язку з іранською проблемою, переговорами в Рейкявіку, які в урядових кругах по різному почали інтерпретувати, неуспішних розмов Шулца із совєтським міністром закордонних справ Едуардом А. Шеварднадзе у Відні тощо.

Покищо близькі особи до президента Р. Реґена заперечили поголоски, що Шулц, нібито, погрожував резиґнацією, якщо Президент не змінить свого відношення до Ірану, а сам Шулц не бажав покищо коментувати цієї справи під час зустрічей з кореспондентами. Минулого кінця тижня у зв'язку з перебуванням у Кемп Дейвіді прем'єр-міністра Великобританії Маргарет Тачер, Дж. Шулц натякав на відхід від активної політики і критикував політичну стратегію близьких до Президента осіб, зокрема головного дорадника у справах крайової безпеки адмірала Джана Пойндекстера, якому приписують відновлення зв'язків Адміністрації з іранським режимом.

На запитання кореспондентів президент Р. Реґен відповів що „ми немаємо чого спішитися, бо ціла справа достави зброї і запасних частин до Ірану і так припинена тимчасово". Одним словом він підтвердив раніші здогади, що в самій Адміністрації, а особливо між Білим Домом і Державним департаментом існують різниці в поглядах на певні справи, які треба полагодити, або зробити „кайзер шніт", тобто звільнити тих, які мають іншу від Президента думку.

МОСКВА ПРОДОВЖУВАТИМЕ ПЕРЕГОНИ В ОЗБРОЄННІ

Москва. — Виступаючи на сесії Верховної Ради СССР, яка розпочалася в кремлівському Палаці з'їздів у понеділок, 17-го листопада ц.р., перший заступник голови Ради Міністрів і голова плянувальної комісії Верховної Ради Николай Талізін заявив зібраним членам Верховної Ради, які творять в комуністичній системі так званий „гумовий" парлямент, який нічого не опротестовує, а тільки затверджує пляни Політбюра, Центрального Комітету КПСС і Ради Міністрів СССР, що плянувальна комісія зробить усе, що буде від неї залежати, щоб створити ґрунт і дати матеріяльні ресурси для плянів і корисних змін запропонованих генеральним секретарем ЦККПСС Михаїлом Горбачовим.

По лінії забезпечення Совєтського Союзу і його найближчих альянтів перед несподіваним нападом ворогів соціялізму, міністер оборони маршал Сєрґєй Л. Соколов заповів, що справа озброєння мусить залишитися на теперішньому рівні, щоб не дати західнім імперіялістам можливости випередити СССР в озброєнні, що створювало б небезпечний прецедент в озброєнні і безконтрольну продукцію американцями так званої космічної зброї.

Совєтські лідери проголосили також здійснення амбітного пляну М. Горбачова, збільшення продукції товарів першої потреби, забезпечення населення не тільки харчами, але також виробами, які досі можна було отримати тільки з закордону. Талізін признався, що СССР мав труднощі з продукцією оливної ропи в минулому році і тому частину бензини і оливи для огрівання будинків треба було імпортувати, але на 1987 рік він заповів видобуток 672 мільйони тонн, тобто збільшення на 30 відсотків. Свого часу олива була головним продуктом доходу і нею СССР забезпечував в першу чергу сателітні і запрязнені держави.

Міністер фінансів Борис І. Гостєв заявив, що уряд плянує видати в наступному році 435,3 більйона рублів (637,4 більйона долярів згідно з офіційним совєтським курсом). Ця сума включає 29,5 більйона долярів на оборону. Очевидно міністер Гостєв не сказав, що великий відсоток індустрії потихенько працює для міністерства оборони, зглядно воєнної готовости СССР. Сума 29,5 більйона долярів витрачається виключно для обслуги величезних розмірів армії. Окрему ділянку, про яку Гостєв не згадував, становить тяжка індустрія, наукові досліди, космічна, хемічна і лазерна зброя тощо.

Верховна Рада, в числі 1,500 послів, прийняла запропонований Центральним Комітетом і Радою Міністрів програму нарад, яка включає також пляни М. Горбачова, хоч в теперішній сільськогосподарській і економічній системі є мало місця для маневрування, — кажуть західні політичні спостерігачі й аналітики. Приватний ринок, наприклад, обмежений тільки до продуктів виплеканих на присадибних землях і продуваних на так званому „вільному" ринку. У зв'язку з цим західні аналітики на надіються на великі зміни, бо сесії Верховної Ради в минулому все відбувалися в атмосфері совєтської рутини і були форумами виголошування совєтськими лідерами довжелезних промов.

Родина Ґонтів повернулася до ЗСА

Джерзі Сіті, Н. Дж. — В неділю, 16-го листопада, о десятій годині вечора на летовищі в Ню Йорку приземлився літак, яким повернулася з Совєтського Союзу родина Фаїни Ґонти.

Родина Ф. Ґонти приїхала до ЗСА 10 років тому з Чернівець. А недавно вона звернулася в совєтську амбасаду у Вашінгтоні з просьбою дозволити повернутися на батьківщину. 9-го листопада Ґонти — Фаїна, її муж Давид, сини Ігор і Александер та мати Фаїни Ліза Кілімнік — прилетіли до Москви. Та вже на другий день Ф. Ґонта зателефонувала в Джерзі Сіті до свого колишнього боса Артура Голдберга і просила допомогти її родині повернутися назад до З'єднаних Стейтів.

Родина Ґонтів емігрувала з Совєтського Союзу спочатку в Ізраїль. Потім переїхала в ЗСА і поселилася в Брукліні, Н. Й. Тут їм також не сподобалося і вони виїхали у Швайцарію. Але швайцарські власті уже через місяць сказали їм виїжджати. Ґонти вернулися в Америку і поселилися в Джерзі Сіті.

Розповідають, що Фаїна розчарувалася Америкою, вступила в товариство ім. Чернишевського, яке об'єднує тих, хто хоче вернутися в СССР.

Прибувши до Москви, протягом кількох годин Фаїна і її родина зрозуміли, що зробили велику помилку, виїхавши з Америки. Уже в літаку Ню Йорк — Москва вони почали сумніватися в правильності свого рішення. Як лише літак приземлився в Москві, один із чинників, що зустрічав їх, порадив їм кинути на землю американські пашпорти. Ця порада Ґонтам не подобалася і вони відмовилися від цього. Потім Фаїні дали вже приготований текст, який вона мала прочитати перед представниками преси. Проте вона відмовилася це зробити. Один з тих, що зустрічав їх, наказав старшому синові Александрові: „Скажи зразу, що ти хочеш служити в совєтській армії".

Років шість добивалися Ґонти дозволу вернутися в СССР. І лише кілька годин треба було їм, щоб зрозуміти, яку помилку зробили вони.

В середу, 12-го листопада, на третій день перебування в Москві, американська амбасада повідомила, що Вашінгтон дозволяє Ґонтам вернутися в ЗСА. У п'ятницю, 14-го листопада, Совєтський Союз вручив їм виїзні візи. В суботу вони вилетіли в Лондон, а в неділю увечорі прибули в Ню Йорк.

Це рідкісний випадок, щоб іміґранти, які добилися від совєтського уряду дозволу вернутися в СССР, передумали і знову дістали дозвіл совєтських властей вернутися в ЗСА. Досі був лише один такий випадок, але стався він не з простим смертним еміґрантом, а з дочкою Сталіна Свєтланою Аллілуєвою.

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР Л. ПАЛІЙ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Пластове Плем'я „Перші Стежі" та Літературно-Мистецький Клюб в Ню Йорку влаштовують авторський вечір Лідии Палій, який відбудеться в п'ятницю, 21-го листопада ц. р., о год. 7-ій вечора, тут в залі Визвольного Фронту, при 136. Друга авеню. Слово про авторку виголосить д-р Лариса Залеська-Онишкевич.

ВІДБУЛАСЬ 25-ТА ЮВІЛЕЙНА ОРЛИКІЯДА ПЛАСТОВОГО ЮНАЦТВА

Союзівка. (Н.В.) — 25-та ювілейна пластова Орликіяда відбулась в суботу, 8-го і у неділю, 9-го листопада ц.р., на цій оселі УНСоюзу. В цьогорічній Орликіяді взяло численну участь пластове юнацтво, а з ними приїхало чимало старших пластунів.

Перша Орликіяда відбулася в 1962 році, започаткована куренем-Орликівцями, курінним якого тоді був св.п. пл.сен. Андронік Копистянський. Тому перед відкриттям зібралися усі пластуни в залі „Веселки" на засвічення вічного вогню біля портрету св.п.пл.сен. А. Копистянського. Вогонь засвітили його чотири внуки, а опісля пластуни вшанували пам'ять колишнього курінного Орликівців одохвилинною мовчанкою.

Відтак о год. 11-ій ранку відбулось офіційне відкриття Орликіяди. Комендантом цьогорічної Юрликіяди був ст.пл. Марко Лисняк, бунчужним ст.пл. Богдан Курчак, писарем ст.пл. Тая Оберишин, головним суддею пл.сен. Богдан Копистянський, головним суддею вибору гетьманича і гетьманівни ст.пл. Гілярій Зарицький. Капеляном був о. крилошанин пл.сен. Ярослав Шуст, а медичною опікою займався пл.сен. д-р Андрій Лемішка. Під час відкриття відбулось іменування трьох розвідувачів на пластунів вірлиць і скобів. Іменуванням проводили крайові коменданти пл.сен. Христя Ковч і ст. пл. Орест Український. Опісля всіх пластунів привітали голова КПС пл.сен. Ігор Сохан, курінний Орликівців пл.сен. Микола Курчак і управитель Союзівки Володимир Квас.

Новообрані гетьманівна (посередні сцени) пл. вірл. Дора Хом'як і гетьманич пл. розв. Маркіян Петріна.

Зразу після відкриття юнацтво почало змагатись загонами у першій частині змагу — панелю на тему: „Тисячоліття Християнства в Україні". Провідники загонів витягали питання на цю тему та у трьох хвилинах давали відповіді на сцені.

По закінченню панелів відбулись мистецькі виступи. Кожний загін виступив з підготованим скечем на сцені та на це мав всім хвилин. Під час мистецьких виступів у віллі „Полтава" відбулась іспитова гутірка та дискусія кандидатів на гетьманича і гетьманівну, що її провела комісія вибору під голувуванням ст.пл. Г. Зарицького. Усіх кандидатів було сім.

О год. 8:30 вечора усі зібрались на пластову юнацьку вечірку яка відбулась у „Веселці". Під час вечірки у „Полтаві" відбулась зустріч усіх впорядників з членами команди Орликіяди, щоб продискутувати Орликіяду та дати свої враження і завваги.

О год. 11:30 вечора проголошено нічну тишу для юнацтва. В неділю, 9-го листопада усі учасники Орликіяди вислухали Богослуження, яке відправив о. крилошанин Я. Шуст у гуцульській церкві св. Тройці. Опісля продовжувалася програма змагу.

О год. 11-ій ранку від-

(Закінчення на стор. 5)

У СВІТІ

ТЕРОРИСТИ, ЯКІ пізніше назвали себе членами терористичної організації „Безпосередня акція", вбили у Парижі президента великої автомобільної корпорації „Рено" Жоржа Бесса. Двоє терористів, правдоподібно дві жінки, під'їхали мотоциклем під будинок Бесса і відкрили вогонь з автоматичної зброї, вбиваючи його на місці. Очевидно, вбивники втекли і тепер за ними веде розшуки поліція по цілій Франції. Прикордонна сторожа отримала наказ строго перевіряти тих, які переїжджають кордон між Францією й іншими країнами, бо існує можливість, що терористи намагатимуться втекти за кордон. На місце випадку прибув прем'єр-міністер Жак Ширак і міністер безпеки Роберс Пандрад. Президент Франції Франсуа Міттеран заявив, що це вбивство 58-річного індустріяліста ще раз наглядно доказує, що „ми мусимо мобілізувати усі свої сили для боротьби з міжнародним терором".

НА ПРОЦЕСІ двох палестинців у Берліні, обвинувачених в терористичній діяльності і підкладенні бомб під урядові і приватні об'єкти, знову виявилось, що вони, терористи, мали безпосередній зв'язок із сирійською амбасадою в Східньому Берліні і що Сирія координує працю багатьох терористичних груп не тільки на Близькому Сході, але також в Европі. Очевидно, сирійці допомагають їм матеріяльно і зброєю та докладними інформаціями про об'єкти і осіб, які, на їхню думку, повинні бути знищені.

ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ Нікараґуа Серджіо Рамірез Меркадо заявив кореспондентам в Атлянті, що він особисто бачить можливість помилування для американця Юджина Газенфаса, летуна, який спільно з іншими довозив зброю, амуніцію і військовий виряд для антикомуністичних повстанців в Нікараґуа з бази в Ель Сальвадорі. Сандіністи зістрілили літак зі зброєю і Газенфас попав в руки сандіністського правосуддя. Так званий народний суд засудив американця на 30 років тюрми, а тепер родина і адвокати стараються про помилування для нього. Меркадо відмітив, що президент Нікараґуа Даніель Ортеґа напевно узгляднить прохання родини, бо його уряд шукає, мовляв, порозуміння з урядом З'єднаних Стейтів Америки, а помилування Газенфаса значно допомогло б в цьому.

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ, який вдержує дуже близькі зв'язки з Північною Кореєю, знає що там діється і чи тамошній президент і перший секретар компартії Кім Іль Сунґ дійсно став жертвою атентату. Але Москва, подібно як столиці інших держав, не бажає займати становища до подій в Північній Кореї і відмовляється від всяких коментарів в цій справі. Москва передає тільки ті інформації, які вже перед тим були подані до відома комуністами Кореї. Також амбасадор Північної Кореї до Східньої Німеччини Пак Янг Чан передав східньонімецькому лідерові Еріхові Гонекерові привіт від Сунґа і відеострічку з його ведавніх відвідин у Пйонґянґу, нічого при тому не згадуючи про події в його країні.

МІНІСТЕР ОБОРОНИ СССР маршал Сєрґєй Л. Соколов, який довший час не показувався в міністерстві і не брав участи в жовтневій параді на Червоній площі в Москві з причини хвороби, появився у понеділок, 17-го листопада ц.р., в Кремлі на відкритті сесії Верховної Ради СССР. В усіх функціях міністра Соколова заступає тепер один з його заступників, а може незабаром і наслідників, ген. Пйотр Лушев.

В АМЕРИЦІ

ВИСТУПАЮЧИ НА пресовій конференції в амбасаді Великобританії у Вашінгтоні, прем'єр-міністер Марґарет Тачер назвала ті питання, які на її думку і думку президента Роналда Реґена повинні бути розглянуті в першу чергу на переговорах про роззброєння з Совєтським Союзом. Військові і політичні спостерігачі зразу ж зауважили, що серед названих головних питань, які слід обговорити з Совєтським Союзом, нема питання про ліквідацію протягом 10 років всієї стратегічної зброї. Таку пропозицію зробив президент Р. Реґен совєтському лідерові Михаїлові Горбачову у Рейкявіку. М. Тачер і лідери інших европейських країн НАТО були заскочені, дізнавшись, що Президент ЗСА висунув подібну пропозицію. Бо якщо американці заберуть із Західної Европи всі свої ракети середнього засягу і зліквідують стратегічну ракетну зброю, то західньоевропейські країни опиняться перед загрозою військ совєтського бльоку. Ще до приїзду у Вашінгтон М. Тачер дала зрозуміти, що її головною метою є дещо „охолодити" ентузіязм президента Р. Реґена, продемонстрований в Рейкявіку.

В КОЛЕДЖІ Статен Айленд, Н. Й., відбулася церемонія надання відомому правозахисникові Юрієві Орлову титулу доктора гуманістичних наук. В інформаційному бюлетені, роздавному присутнім, була викладена коротка біографія вченого. Відкриваючи церемонію нагородження Ю. Орлова, президент коледжу Едмонд Волп сказав: „Ми, представники коледжу Статен Айленду і Нюйоркського університету, вважаємо великою для нас честю відзначити вклад доктора Юрія Орлова у боротьбі за людські права. Доктор Орлов у нашій країні, він є вільний, він нині з нами, тому що вчені і борці за права людини в багатьох країнах брали активну участь в боротьбі за його звільнення". На церемонії було прочитано привітання президента Роналда Реґена. У слові-відповіді Ю. Орлов щиро подякував за виявлену йому честь і висловив надію, що знайде в своїй новій батьківщині друзів, які разом з ним будуть боротися за права людини.

НЮЙОРКСЬКІ ТАКСІВКАРІ провели демонстрацію протесту в зв'язку з відмовою адміністрації Едварда Кача гарантувати їм підвищення проїзної плати в таксі. Протест був організований коаліцією різних організацій, які об'єднують водіїв таксі. Президент однієї з цих організацій Боб Арройо сказав, що посадник Е. Кач і начальник міської комісії в справах таксі і лімузинів Ґорман Джільберт обіцяли добитися підвищення плати за проїзд, але не виконали обіцянки. Однак Е. Кач сказав, що він нікому нічого не обіцював. Останнє підвищення плати за таксі було в 1980 році. Ця демонстрація була не першою, але найбільшою. Е. Кач заявив, що подібні методи тиску на нього не подіють.

ЛІДЕР КОМУНІСТИЧНОГО Китаю Денґ Шіаопінґ прийняв делегацію американських фінансистів на чолі з Джаном Феланом, який є президентом нюйоркської біржі й найбільшої фінансової установи у світі. Під час розмови Дж. Фелан запросив китайського лідера побувати на нюйоркській біржі і взяти участь в купівлі акцій. Він сказав, що велика китайська стіна є єдиним на землі творінням людських рук, яке видно з Місяця. Денґ Шіаопінґ відповів, що другим таким об'єктом буде американська система стратегічної оборонної ініціятиви.

Про життя українців в Бразилії

Заходом 64-го Відділу СУА на початку осіннього сезону відбулася доповідь Марії (Сяні) Бачинської, ілюстрована прозірками про життя українців в Бразилії.

Вечір відкрила голова 64-го Відділу СУА Христя Навроцька і представила прелегентку зібраним членкам і гостям.

Прелегентка в незвичайно цікавий і добре опрацьований спосіб передала факти з життя українців в Бразилії, нав'язуючи до статуї Тараса Шевченка, яка стоїть над Дніпром і неначе сторожить над всіми українцями, які покинули рідні сторони і нагадує їм: „Учітеся, брати мої, думайте, читайте... і чужому научайтесь, свого не цурайтесь"...

Напередодні XX століття багато наших селян покинули рідні сторони і поїхали в далекі і незнані їм світи шукати кращої долі. В той час подорож морем була довга і виснажлива. І так приплили вони до Південної Америки шукати обіцяного щастя. У їх змаганнях за кращу долю допомагали їм сильна віра в Бога і надія, що все таки колись вони повернуться в рідні сторони. Життя на нових поселеннях було невимовно тяжке. Брак знання мови й інше підсоння спричиняли багато недуг і виснажували їх.

Бразилія займає половину континенту, є найбільшою країною Південної Америки і має 124 мільйони населення. Країна є в стадії індустріяльного устрою, однак сьогодні має великі економічні недостатки. Інфляція доходить до 200 відсотків. Між іншими природними багатствами країни є кава і овочі папая, неперевершений красою водоспад Ігасу, який тягнеться на 2-6 миль. Про цей водоспад є багато таємничих легенд одну з них розповіла доповідачка і показала присутнім на прозірках всю красу водоспаду.

Ще одним рідким явищем в Бразилії є формація скель у Вілля Велля, які, як дивитися на них, роблять враження, що бачиться великого розміру черепаху, ведмедя, театральну залю і висячий камінь. Ці камінні формації знаходяться в провінції Парана, яка є великим осідком етнічних груп. Земля в Парані урожайна і в тій околиці 100 років тому поселилися українці. Зразу вони працювали на плянтаціях кави, бавовни, а сьогодні 75 відсотків їх живе з хліборобства. Українці в Парані взагальному бідні і багатосімейні. Пересічно в родині є 10-ро дітей. До першої колонії, куди заїхали прогульковці з Америки, вони побачили на узгір'ї малу церкву, яку побудували перші колоністи. Там сходяться мешканці тої колонії в неділю і свята. Біля церкви є народний дім і цвинтар, на котрому біліють хрести і пригадують, що тут поховані ті, що перші кроки ставили на чужій не своїй землі.

В другійколонії „Піскова ріка" є скромна церква з вишивками, немає іконостасу. Школа біля церкви, де діти вийшли якраз на перерву. Школою завідують сестри св. Йоанни.

В Бразилії є чотири жіночі чини сестер, а саме: Сестри св. Йоанни, св. Йосафата, Сестри Служебниці і Сестри св. Василія (Василіянки). Молоденькі дівчата присвятили своє життя Богові і вихованню селянських дітей. Сестри самі управляють землю, садять городовину, плекають овочі.

Третя колонія „Чорний Вуйко" — власність сестер Служебниць. Всі будинки обгороджені парканом і помальовані насичьо. На тлі синього неба пишається церковна баня. Біля церкви школа. Діти в ній — це четверте і п'яте покоління українських піонерів.

Прогульковці відвідали школу. Діти повставали з місць і вітали гостей „Слава Ісусу Христу", співали та деклямували вірші. Діти гарні, ввічливі, щасливі та вдячні, що їх хтось відвідав. Великий вклад праці у виховання дітей вкладають Сестри Катехитки. Вони складають релігійні обіти, але не носять монашого одягу і можуть вийти з того згромадження Сестер, коли захочуть.

Четверта колонія, яку відвідали гості з Америки — це „Новий Міст". Дім сестри катехитки, яка завідує посілістю і навчає дітей, увесь у квітах, так само в цілій колонії довкруги хат пишаються різнокольорові квіти, що свідчить про дбайливу опіку мешканців колонії.

Останні колонії, які відвідали прогульковці, — це „Маркондес". Церква побудована в модерному стилі з тризубом. Поселенці по всіх колоніях працюють тяжко на ріллі і часто трапляється посуха або повені, тоді приходить неурожай і немає чим виживити родини.

Прудентополіс — гарне невелике містечко, де біля 75 відсотків — це українці. Має гарне положення, багато зелені. В місті є мала семінарія оо. Василіян, церква св. Йосафата з гарним іконостасом.

В день св. Маркіяна ввечері на Службі Божій було багато селян та учнів з інституту Сестер Катехиток і Малої Семінарії. На закінчення Служби Божої всі разом відспівали „Боже Великий Єдиний" — це був зворушливий момент, який нам всім запам'ятався надовго. Недалеко від церкви видніє український цвинтар.При вході до нього напис: „Чекаємо Воскресення." На цвинтарі багато дерев'яних хрестів — це могили бідних селян, а поміж тими хрестами є кам'яні пам'ятники заможних мешканців околиці.

Найбільший будинок у Прудентополі — це будинок катехиток, побудований коштом Східної Конгреґації. — Приїжджих гостей привітали 150 молодих студенток, вдягнених у прегарно вишиваний одяг. Для гостей була гарно приготована програма, яка складалася з пісень і деклямацій. В Інституті Катихиток плекається українську мову, защіплюється любов до українських традицій, навчається обов'язок засвоїти скарби української культури і передавати їх наступним поколінням.

Учні Сестер Катехиток, — переважно діти, які походять з колоній, є сиротами або бідних батьків, які не можуть самі дати їм належної освіти. Сестри з Інституту Катехиток в часі вакацій роз'їжджають по різних колоніях, вчать як батьків, так і дітей молитов, катехізму, читати та писати. Багато з них є студентками, яких спонзорує СУА.

Інші українські надбання в Прудентополісі -- це будинок суботньої української школи, де навчається біля 300 дітей, а незабаром плянується збільшити число школярів до 600. Пластовий курінь „Ті, що греблі рвуть" вислав до цієї школи книжки, які їм дуже потрібні.

Мала семінарія оо. Василіян має 10 хлопців. Монастир оо. Василіян побудований 1958 року. Учні походять переважно з колоній. Для хлопців будується спортова площа. Біля монастиря є друкарня і бібліотека. Друкарня друкує газету релігійного змісту. Отці Василіяни мають власну фарму і самі нею управляють. В Прудентополісі є великий Народний Дім, де гостей з Америки приймали бенкетом.

В Прудентополісі є також велика школа Сестер Служебниць, Колегія Непорочного Зачаття. 35 сестер завідують цією школою, а учнів є коло 700. Існують два інтернати, один для українських дітей, другий для бразилійських. Діти зі школи Сестер Служебниць вітали гостей з Америки піснями, віршами та квітами. Ввічливі Сестри прощали гостей і передавали привіт Сестрам Служебницям в Америці. Чин Сестер Служебниць в Бразилії має 350 осіб, які крім служіння Богові, церкві, займаються вихованням дітей і молоді, завідують шпиталями, один з яких в Прудентополісі має 150 ліжок для всіх мешканців. Напроти шпиталя є українська церква.

Прогулянці з Америки переїхали до Курітіби, столиці провінції Парана з 1.1 міл. мешканцями. Місто це прегарно географічно положене. Головна вулиця вся вкрита квітами. В Куритибі є осередок українського католицького Єпископа Єфрема Кривого.

В Курітібі існують різні українські організації і товариства, як, наприклад, Товариство Прихильників Української Культури. Хліборобський Освітній Союз об'єднує 20 відсотків українських хліборобів, редагує місячник „Хлібороб". Товариство „Полтава", релігійно-культурний центр для молоді, має свій власний дім. Є український склеп, де можна купити вишивки, писанки, ручні роботи. В Курітібі є вісім церков, Велика Семінарія оо. Василіян. Семінаристи добре володіють українською мовою. По Другій світовій війні невелика кількість українців виеміґрувала до Бразилії і найбільше з них поселилося в Сао Павло. В 50-их роках побудовано церкву власним коштом і власними руками. Багато нових еміґрантів покинуло Бразилію і перенеслося до Америки і Канади.

В Курітібі люди живуть краще ніж на колоніях. Місто велике індустріяльне і є кращі заробітки. Молодь закінчує студії і отримує добру працю, але зате скорше асимілюються і відходять від українства.

Крім католицької церкви є також і православна, побудована теж в 50-их роках. Є брак православних священиків, так що один священик обслуговує чотири громади.

Сао Павло називають цементованими джунґлями, міст заснували єзуїти в 1554 році. СаоПавло — це найбільше місто в Південній Америці, що має понад сім мільйонів мешканців. Місто великих контрастів — високі хмародери, білі багаті віллі і бідні дільниці.

Найбільшим експортом в Бразилії є кава і дорогоцінні камені. В місті є великий модерний університет, розміщений на 40 акрах землі. До найбільших осягів Бразилії належить побудова великої електрівні і величезних гребель недалеко водоспаду Ігас. Бразилія і Параґвай спільно будують цей проєкт.

Великою красою, теплим підсонням і прегарними пляжами пишається місто Ріо-де-Женейро, що означає „Січнева Ріка", бо було відкрите 1-го січня 1502 року.

З гори Корковадо 2,400 стіп понад поземом моря стоїть статуя Ісуса Христа, висока на сто стіп, збудована з бетону, подарунок Франції. Ісус споглядає на світ і приймає усіх під свій покров, хто тільки причалює до Бразилії.

Доповідь М. Бачинської була прегарно виголошена, прозірки добре підібрані і високої якости. У зміст своєї доповіді прелеґентка вклала багато серця і любови до наших сестер і братів в Бразилії. Її сантимент передавався слухачам, і не в одного зродилася думка, що таку доповідь з прозірками повинна побачити наша молодь в Америці.

Голова 64-го Відділу СУА Христя Навроцька сердечно подякувала М. Бачинській за її гарну і зворушливу доповідь із життя українців в Бразилії та запросила присутніх на перекуску, яку приготовила господарська референтка Е. Корчинська з її комісією.

Євстахія Гойдиш

„Рідна..."

(Закінчення зі стор. 2)

чекати, виявилась куди достовірніші, аніж совєтські.

Число потерпілих і тих, що постраждають згодом постійно росте і йде у великі тисячі. Оце недавно вийшла в Англії книжка, в якій чорнобильську катастрофу вказано як на найгірший атомовий випадок досі. Ясно, що найбільше жертв матиме Україна. Пройшло чотири місяці заки вгорі рішили подати до публічного відома докладніші відомості. Під кінець серпня влаштовано в Москві пресову конференцію, під час якої члени назначеної комісії склали звіт. Виявилось, що експльозія прийшла у висліді невміло проведеного експерименту. Ті, які експеримент проводили, діяли на власну руку, без погодження із персоналом станції. Потребу й ціль того експерименту з'ясовано непереконливо. Почали з того, що стали виключати один за одним пристрої забезпечення. Накінець виключили запобіжне холодження і отямились тоді, коли вже було пізно.

Декілька днів пізніше відбувся у Відні симпозіюм влаштований міжнародним аґенством атомової енерґії, присвячений чорнобильській катастрофі. На тому симпозіюмі совєтська делегація пред'явила об'ємисту документацію стосовно самого випадку і стосовно влаштування атомових електростанцій на території СССР. У розмові, що її мав представник „Смолоскипа" з одним із совєтських делеґатів, виявилось, що проводити експеримент взялась команда приїжджих „спеців", не зважаючи на спротив місцевих. З чийого доручення ці специ приїхали, так і не вдалось дізнатись.

Совєтська преса писала часто про тих, які з посвятою, не зважаючи на себе самих допомагали в роботах пов'язаних з наслідками випадку. До очищувальних робіт стягали робітників з різних областей України і також з інших республік. По роботі, як знаємо, приходить час на відпочинок, ну й звичайно на якусь розвагу. І от раз, якимсь чином попала на американську телевізію така картина. Заля заповнена молодими людьми, а перед ними збирається виступати якийсь артист. Скоро він і почав. Вгадайте що. Почав співати сантиментальний „Рушничок", „Рідна мати моя, ти ночей не доспала..." А публіка сиділа мовчки, похнюпившись. Ну, що це за розвага.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ З ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ І ВДЯЧНІСТЮ ІНФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ.

ТРАВЕНЬ-СЕРПЕНЬ 1986

Щиро вітаємо достойних членів, фундаторів Фундації УВУ, відомих українських підприємців і щедрих жертводавців на українські народні, наукові і виховні цілі, **Панство Миколу і Марію Бойчук.** З їх Постійного Стипендійного Фонду уфундовано цього літа курси: українознавства й англійської мови, з яких користало понад 40 студентів.

З великою приємністю вітаємо достойну Інж. Софію Гаєвську, меценатку-фундаторку Фундації Українського Вільного Університету (УВУ), сеньйорку українського учительства, яка уфундувала цього літа при УВУ академічний курс **„Українські народні пісні і бандура".** Цей курс був імені корифеїв української музики, **Олександра Кошиця і Григорія Китастого** — відбувся велично і многолюдно.

ВІТАЄМО ЗОКРЕМА ЩИРО достойних **членів фундаторів і членів меценатів,** які черговими пожертвами доповнюють свої **ПОСТІЙНІ СТИПЕНДІЙНІ ФОНДИ, чи спец. фонди,** а саме: **Миколу Поповича** (Канада), **Параскевію Витвицьку, проф. Степана Салика, Олега Ґелемея, Теклю Сідан, д-р. Олександра Стрільбицького, Степана і Евдокію Цимбала, Інж. Володимира і Галину Балабан.**

Щиро вітаємо в наших рядах достойних нових членів меценатів, а саме: **Володимира Котенка, Василя Яценка, Юрія Мицика, Михайла Паслась, Василя і Ольгу Тгір, Укр. Фед. Кред. Коопр. СУМА** в Йонкерс, Н. Й.; **НОВИХ ЧЛЕНІВ,** а саме: **Михайла й Ірену Лозинських, Ярослава Млинка, Івана Макара, Йосифа Якимишина, Миколу Пригара, д-р. Богдана Целевича, мґр. Володимира і мґр. Наталію Залуцьких, і сотні членів прихильників і жертводавців на українську науку через Фундацію УВУ.**

НН, Дітройт, Миш. $3,000.00
Інж. Гаєвська, Софія $2,000.00 (10,000.00)

ПО 1,000.00 дол. зложили:

Із спадку **Анелі Потоцької**
Котенко, Володимир
Паслась, Михайло
Попович, Микола (17,005.00)
проф. Салик, Степан (2,105.00)
Яцейко, Василь
Укр. Фед. Кред. Коопр. Самопоміч в Ню Йорку 750.00 **(2,950.00)**

ПО 500.00 дол. зложили:

Витвицька, Параскевія **(2,230.00);** Якимишин, Йосиф — Канада **(525.00);** д-р. Целевич, Богдан **400.00**; Лозинський, Михайло й Ерна 250.00 **(715.00)**

ПО 200.00 дол. зложили:

Мицик, Юрій **(1,150.00);** Млинко, Ярослав **(515.00);** Союз Укр. Америки — Відд. ч. 38 в Кольорадо; Тгір, Василь і Ольга **(1,000.00);** Цебрій, Григорій і Дора; д-р. Целевич, Богдан **(500.00);** Носик, Іван (з конта для УВУ — Канада **189.10);** з похоронів св. п. Петра Скляра 180.00 (прізвища всіх жертводавців будуть подані в оголошенні за померших); Ґелемей, Олег 170.00**(2,100)**

ПО 150.00 дол. зложили:

д-р. Лепкий, Дмитро; Царина, Іван; Личковський, Юрій **120.00**; інж. Балабан, Володимир і Галина **(1,100.00);** Боднарчук, Степан; Бойко, Андрій; д-р. Веселий, Орест **(700.00);** Вомпель, Роман **(1,155.00);** Верховинець, Роман; Гайда, Ігор і Рома; Гончаренко, Петро; д-р. Граб, Роман **(905.00);** Ґулак, Василь; д-р. Дерій, Еміль **(850.00);** мґр. Залуцький, Володимир і мґр. Наталія **(575.00);** д-р. Залуцький, Теодозій і Міра; д-р. Зарічний, Василь **(730.00);** Калинич, Михайло; Карпенко, Борис і Тетяна; Кобилецький, Михайло і Марія; д-р. Крижанівський, Юрій; д-р. Кудрик, Олег **(700.00);** Лучишин, Мирон і Тереса; Лучканич, Іван і Ксеня **(630.00);** Макар, Іван **(580.00);** Масі-Рибчук, Віра; д-р Мацюрак, Андрій; П. Михалевич; Моравський, Теофіль, д-р. Ничай, Степан і Ірена **(800.00);** Новотни, Вікторія **(605.00);** Овчинник, Марія; Поритко, Оксана; Рак, Роман; Садовський, Микола; Свідан, Текля **(1,775.00);** д-р. Сидорак, Ярослав і Оксана; Сокіл-Рудницький, Марія; д-р. Стрільбицький, Олександер **(1,650.00);** Токарчук, Теодор; Укр. Кред. Кооп. Будучність, Воррен, Миш.; Укр. Кред. Кооп. в Гарфорді, Конн.; Укр. Фед Кред. Кооп. СУМА в Йонкерс, Н. Й. **(1,050.00);** Укр. Фед. Кред. Кооп. в Рочестер, Н. Й. **(825.00);** Укр. Щадниця у Філядельфії **(800.00);** Цяпа, Михайло; Червоняк, Ярослав і Катерина; Чорнобіль, Андрій **(810.00);** д-р. Яримович, Михайло.

Харкевич, Катерина **(70.00)**

ПО 50.00 дол. зложили:

НН - Чикаґо; о. д-р. Бабяк, Павло і Марія; Бараник, Орест Макс; Басараб, Роман і Оля (Канада); Бицик, Василь (Канада); Бойко, Олена; Бойко, Федір; Брикович, Теодозія Володимира; д-р. Бровінс, Володимир і Зеновія; Була, Іван і Галя; Гук, Степан; Ґой, Звенислава; Каплистий, Марія; Кашуба, Степан; адв. Кледович, Володимир; Козіцький, Володимир і Анна; Комарницький, Григорій і Анна; Крижанівська, Марія; д-р. Крохмалюк, Любомир і Стефанія (Канада); Лаврів, Василь; Лівчак, Богдан **(775.00);** д-р Макаревич, Іван і Наталія; адв. Масний, Зенон; Мельник, Дмитро і Параскевія; Небеш, Орест; Нестерук, Яків; Пилишенко, І. С.; Новак, Петро і Софія; Петрів, Григорій; Пригар, Микола **(500.00);** Роговські, Мирослав і Любов; Станґль, Мартин і Віра; Тимець, Михайло й Анна; Федак, Евген і Теодозія; д-р. Фільварків, Оксана; Цимбала, Степан і Евгенія **(1,330.00);** Чорний, Микола і Стефанія; мґр. Чорнобіль, Роман і Анна **(625.00);** Яхно, Ольга.

Ґеллнер, Йосиф **35.00**; Сімянцев, Валентин і Олександра **30.00**. Стасів, Марія **30.00**.

ПО 25.00 дол. зложили:

Андрушків, Софія; Бігун, Ярослав і Богданна; Білан, Іван і Марія; Білинський, Богдан; Боднар, Михайло; Боднарський, Зенон і Марія; Бодель, Микола; адв. Болюх, Мирон; Винник, Іван і Софія; Вислоцька, Марія; Волошин, Олександра; інж. Вонторський, Олександер і Софія; Воронка, Василь; Гадзевич, Надія; Галаган, Борис; д-р. Годинський, Володимир; Голіят, Михайло і д-р. Оксана; Голойда, Володимир і Марґарета; Гринів, Микола й Ірена; Гробельські, Степан і Надія; д-р. Ґелета, Ярослав; Ґіна, Григорій і Анна; Долінський, Адріян і Ляриса; Дорошенко, Анатоль і Раїса; о. Дубицький, Юрій; Закревський, Андрій і Лідія; Зліденний, Михайло і Катерина; Іванів-Джонс, Елізабет; Кап, Петро і Бірута; Каратницький, Еміль і Галина; Карий, Володимир; Качор, Софійка; Керницький, Роман і Оля; Кікцьо, Михайло й Анна; Климко, Мирослав і Галина; Когут, Гелен; д-р. Когутяк, Володимир; Копійчук, Роман і Марґарета; Корсунь, Венямин і Віра; Костюк, Галина **(875.00);** о. диякон д-р. Коч, Мирон; Кукла, Йосиф і Марія; Кулинич, Мирослав і Зеновія; Лесько, Іван; Лисобей, Мирослав і Христина; Мак, Мирослав; Маркусь, Теодор і Марія; Мартинюк, Микола і Стефанія; Марусяк, Марія **(550.00);** Масюк, Ярослав; Мартинюк, Олена; Машталір, Іван; д-р. Миськів, Петро; д-р. Мостович, Леонід і д-р. Оксана; о. Мудрий, Любомир; Навроцькі, Юрій і Христина; ООЧСУ — Відділ ч. 11 в Йонкерс, Н. Й.; Олійник, Федір **(15,380.00)**; Омельченко, Григорій і Олександра; Остапюк, Василь і Галина; Притула, Василь; Проців Роман; Райтер, Василь; Ранюк, Григорій і Анна; Рубчак, Евгенія; Смішкевич, Еміль і Марія; Сосяк, Марія; Ставничий, Йосиф; д-р. Стахів, Денис і Мирослава; Степанюк, Юрій (Канада); Сухоренко, Іван; д-р Терлецький, Нестор; Троян, Петро; Устименко, Іван; мґр. Федейко, Ольга (Канада); Федорко, Дмитро і Люба; Череватюк, Стефанія; Шабельник, Микола; о. Шараневич, Еміль; Шарий, Борис; Шкафаровський, Петро й Іванна; Шкурпеля, Дмитро; Шубак, Антін; Хухра, Дарія; Шутер, Руссел; Якубовські, Михайло і Марія; Ярош, Лукіян; Ярош-Райсон, Катерина; Яхторович, О. Р.

ПО 20.00 дол. зложили:

Бачинський, Юліян і Оксана; Біловус, Степан; д-р. Гаврилюк, Орест; Головацький, Осип і Юстина; о. Гринюх, Степан; Долинська, Любов; Заращак, Данило й Анна; Іськів, Іван і Михайлина; Кецман, Дмитро; Кузьмович, Степан; Луцькі, Евген і Оксана; Масловський, Зенон; Репа, Григорій і Евдокія; Савчук, Ярослав; Солонинка, Маркіян; Шпирка, Петро й Ірена; Янчин, Анна; Яжик, Іван.

ПО 15.00 дол. зложили:

Андрейців, Василь і Марія; Аттон, Іван і Марія; Балабан, Василь і Ольга; Баран, Катерина; Барбадин, Володимир і Анна; Бйорндаль, Ерліх і Тереса; Благідка, Ірена; Бойчук, Іван; Бочеф, Мелася; Брезден, Володимир і Мирослава; Букачевські, Ярослав і Ярослава; Буцяк, Марія; Бучма, Евген і Ельвія; Василина, Евген і Параскевія; Венґльовський, Роман; Галецький, Константин і Марія; Ганушевські, Степан і Ольга; Ганущак, Дмитро; Гомка, Петро і Долорес; Грабець, Роман і Мирослава; Гриньків, Володимир і Оля; Грицеляк, Пантейлемон і Дора; Гумницький, Степан і Вірджінія; Дашко, Петро й Ірена; Демченко, Юлія; Деркач, Антін і Марія; Дзівак, Володимир; д-р. Домашевський, Микола; Єреґа, Василь і Наталія; Жеруха, Йосиф; Карбон, Іван і Катерина; Кецала, Роман і Марія; інж. Кмета, Ігор і д-р. Надія; Кобзяр, Юрій і Ірена; Ковальчук, Роман і Аніся; Козак, Михайло; Колін, Іван; Колтонюк, Орест і Антоніна; Костів, Володимир; Костюк, Іван; Корінь, Леся; Корсунь, Федір; Кравець, Юрій; Криса, Нестор і Евгенія; Круліковські, Іван і Евгенія; Кулик, Теофіль і Йоанна; Курилів, Зенон і РозМарія; Куцан, Богдан і Анна; д-р. Ларій, Йосиф; Лехіцький, Іван; Лещишин, Петро і Марія; Літовінський, Володимир і Джекелін; Похмурська, Ляриса; Макар, Янда; Михайлів, Володимир; д-р. Мичковський, Мирослав і Анна; Мороз, Ігор і Христина; Нагірний, Михайло і Марія; Назар, Галина; Науменко, Гліб; Непорадний, Михайло і Люїз; Нестор, Ярослав і Ореста; Озґа, Мирон; Петрощак, Ярослав; Попадинець, Іван; Поточняк, Н.; Походай, Іван і Донна; Похмурський, Лариса (Канада); Присяжний, Павло і Марія; мґр. Прокопович, Володимир; Раковський, Ігор і Софія; Ракочий, Теодор, проф. Романишин, Роман і Леся; Романівський, Олена; Роче, Стів; Савчин, Ірена; Савка, Августин; Саґаль, Петро; Сердюк, Василь; д-р. Сениця, Павло; д-р. Сенковський, Теодозій і Ірена; Серафин, Йосиф і Софія; Сивик, Степан; Сілецький, Франк; Скробач, Василь і Ірена; Сокіл, Василь; Стасів, Микола й Анна; д-р. Стецьків, Евген і Ніля; Стокотельний, Павло і Надія Світлична; Таран, Борис; Тарапацький, Михайло й Оксана; Тимків, Юрій; інж. Тишовницький, Омелян і Олена; Ткачук, Ярослав; Троян, Надія; Тучапський, Касіян; Фединський, Андрій; Фіґлюс, Марія; Харченко, Іван і Евгенія; Цекот, Василь; Черевайко, Микола й Анна; Шавалюк, Юрій; Шафран, Евген; Шеремета, Орест і Люба; Юрковський, Петро; Юськів, Теодор.

ПО 10.00 дол. зложили:

о. Андріїшин, Йосиф (Канада); о. Бінковський, Юрій; Боярські, Богдан і Ізидора; Василенко, Микола; Вітрик, Павло й Евгенія; Галик, Степан і Анна; Ґрохола, Данило й Ірена; Даниленко, Алла; Жовнір, Іванна; Журківський, Іван і Валентина; Зубаль, Степан і Марія; Іващенко, Марія; Качмарська, Ольга; Кікцьо, Теодор; Клим, Ярослав і Іванна; д-р. Лоґуш, Юрій і Діяна; Лукіянович, Філярет і Наталія; Луців, Йосиф; Мазур, Юрій; Мельник, Дмитро і Валентина; Мельник, Марія; Михайло, Іван і Антонетте; Нелсон, Йосифіна; Панкевич, Порфірій і Тамара; Пітріє, Ірена; Пиптик, Галина; Самутин, Петро й Анна; Сова, Михайло і Беатріс; Слободян, Михайло і Марія; Старосольська, Юліянна; Телешевска, Катерина; Тимцюрак, Ярко й Оля; Шандор, Іван; Шиґрин, Михайло.

ПО 5.00 дол. сложили:

Багрій, Василь і Марія; Барицький, Микола; Вольчук, Софія; Гірний, Богдан і Ярослава (Канада); Гнідий, Володимир; Коцибала, Святослав; Купіна, Іван; Куштик, Михайло; Роговські, Мирослав і Люба; Саврук, Іван; Стельмах, Володимир; Стенюк, Юрій (Канада); Філь, Михайло; Шлюка, Степан; о. Боровський, Володимир **3.00 дол.;** Проць, Наталія **3.00 дол.;** НН — Іллінойс **1.00 дол.;** Шведа, Н. **1.00 дол.**

ПОЖЕРТВИ НА ЕДУКАЦІЙНИЙ ФОНД ДЛЯ БІЖЕНЦІВ

Савчин, Микола **500.00 дол.;** Колтунюк, Орест і Антоніна **50.00 дол.**

ПОЖЕРТВИ НА ПРОЄКТ „МОНТЕ КАССІНО"

Іваницька, Долі (Канада) **103.00 дол.;** Микитка, Володимир і Дороті **80.00 дол.;** Ґутів, Я. **15.00 дол.**

Щиро дякуємо всім жертводавцям, які завжди щедро відзиваються на наші заклики.

В 1986 РОЦІ ФУНДАЦІЯ УВУ при ВАШІЙ ЩЕДРІЙ ДОПОМОЗІ виплатила **140 СТИПЕНДІЙ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ** НА РІЗНІ СТУДІЙНІ ПРОГРАМИ УВУ. **Стипендистами** були **молоді українські студенти,** які походили з різних країн **Европи й Америки** (Бельгія, Англія, Голляндія, Швеція, Франція, Німеччина, Австрія, Італія, Польща, Чехо-Словаччина, Юґославія, Бразилія, Канада і ЗСА). **Між ними було декілька чужинців, які студіювали українську мову, історію, музику.**

Стипендії звичайно покривали оплату за навчання і кошти прожитку в українському гуртожитку.

ЗАХОДАМИ ФУНДАЦІЇ ЗОРГАНІЗОВАНО І ФІНАНСОВАНО:

а) **ДЛЯ МОЛОДІ ЕВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН** успішний **АКАДЕМІЧНИЙ КУРС, „Порівняльний фолкльор; українські народні пісні і бандура"** — курс бандуристів **ім. Олександра Кошиця і Григорія Китастого.** Курс під **керівництвом проф. А. Горняткевича і диригента Т. Павловського та асист. Л. Павловської.**

б) **ДЛЯ БІЖЕНЦІВ з ПОЛЬЩІ** по лінії педагогічно-навальній, **Фундація фінансувала курси українознавства і англійської мови. 2 КУРСИ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ВЕДУТЬСЯ ПОСТІЙНО** — тобто круглий рік. Їх відвідує пересічно понад 40 студентів. Курси для біженців — це не тільки підготовка у дальшу мандрівку, але вперш у чергу усвідомлення завдань української діяспори і початок інтеґрації в українську спільноту.

При допомозі щорічних студійних програм СТЕЖКАМИ БАТЬКІВ по ЕВРОПІ, раніше поставлено ПРОПАМ'ЯТНУ ПЛИТУ у колишнім концтаборі Дахав; частинно осягнено визнання українського вкладу і українських жертв під Монте Кассіно. При манастирі і чині Бенедиктинів покликано ПОСТІЙНИЙ ФОНД ПОМИНАЛЬНИХ ВІДПРАВ, з процентів, якого щороку ченці манастиря будуть відправляти Богослужби і Панахиди за впавших вояків українців.

Цього року учасники мандруючи **СТЕЖКАМИ ПРЕДКІВ по ЕВРОПІ** — відвідали українські історичні і культурні надбання. Зложили квіти на могилах творців нової України впавших від ворожої руки в Парижі, Ротердамі і Мюнхені. З відповідною програною і поминальними відправами вшанували українських вояків упавших у Фельдбаху і Монте Кассіно.

Студентські комітети при Фундації УВУ. „Дахав" і „Монте Кассіно" продовжують акцію збирання матеріялів і свідчень про українські жертви в **Другій світовій війні,** так конечно потрібні для нашої не тільки самооборони сьогодні, але відсічі та наступу. **Щоб раз на завжди здемаскувати затії Москви і її вислужників.** Дальше зберегти ці документи для майбутніх поколінь, — бо з розчисленям на молоде і грядучі покоління йде ворожий наступ. **Ми мусимо усвідомити** українську спільноту і світ, що в боротьбі з нацизмом Україна потерпіла найбільші жертви в людях і майні.

Завданням Фундації є створити сильний одномільйоновий **ЗБІРНИЙ ПОСТІЙНИЙ СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД.**

Запрошуємо і Вас у Вашому імені чи в імені родини створити при Фундації УВУ — **свій ПОСТІЙНИЙ СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД (ПСФ).** З того фонду щорічно із відсотків буде приділена стипендія згідно із Вашим бажанням: на студії, на дослідну працю в царині українознавства, збирання матеріялів чи оборону українського імени. **ОСНОВНИЙ КАПІТАЛ зложений фундаторами залишається постійно. Тим самим Вами заощаджений гріш, Ваші ідеї і любов до Рідного Народу будуть жити вічно. Щорічно їх підхоплять нові молоді українські люди, будуть плекати і ростити їх, будуть горіти ними — зближаючи наш національний корабель до ОМРІЯНОЇ ВЕЛИКОЇ МЕТИ.** За ближчими інформаціями в справі ПСФ зверніться на адресу фундації.

УПРАВА ФУНДАЦІЇ звертається до Вас з гарячим проханям стати спомагаючими членами фундації, або скласти пожертву у міру Ваших спроможностей.

Коли Ви пожертвували раніше, **або вже є** членом Фундації — **ПРОСИМО ВАС підвищити свій ВКЛАД.**

Всі пожертви і датки на Фундацію УВУ, на різні фонди як: Стипендійний фонд, Едукаційний фонд біженців, Фонд української мартерології, Дахавський фонд, Фонд Монте Кассіно, чи студентські комітети які діють при Фундації УВУ, — можна відтягати від податку.

Чеки просимо виписувати на: UFU Foundation **та висилати на адресу Фундації УВУ.**

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
203 Second Avenue, • New York, N.Y. 10003

Проф. Петро Ґой
голова Фундації УВУ

Д-р. Ярослав Моцюк
скарбник Фундації УВУ

Концерт Люби й Іринея Жуків в Торонто

Люба й Іриней Жуки

Мистецька Рада Комітету Українців Канади відзначить „Інтернаціональний Рік Канадської Музики" концертом Люби й Іринея Жуків в неділю, 23-го листопада ц. р., о год. 7:45 в концертовій залі Кородівської консерваторії при вул Блюр захід, ч. 273.

Міжнародні Музичні Інформативні Центри на своєму річному засіданні в 1984 році в Італії згодилися проголосити 1986 рік Інтернаціональним Роком Канадської Музики.

В цьому році по всьому світі пропаґується музика канадських композиторів канадськими виконавцями. Канадська музика звучить по радіо і на сценах світу.

Активними пропагаторами канадської музики є наші піяністи Люба та Іриней Жуки. Піяністка Люба Жук вже давно відома нашій громаді. Іринея Жука ми мали нагоду пізнати в його самостійному концерті в Сейнт Лоренс Центрі в 1975 році. А вже в 1977 році ми почули Любу і Іринея в концерті дуетів в тому ж Центрі. Це був один із перших їхніх спільних концертів, бо вони почали грати в чотири руки та на двох фортепіянах власне в 1977 році. Відтоді вони дали багато спільних концертів в Канаді, Америці, Европі та на Далекому Сході. Від Варшави до Гонк-Конґу, від Ванкуверу до Атен наші піяністи знайомили слухачів з творами світових композиторів, а при тому завжди канадських та українських.

В 1982 році вони влаштували концерт з нагоди 60-ліття композитора Юрія Фіяли, в якому брав участь і сам композитор. Тоді вони виконували твори тільки Юрія Фіяли.

В березні ц. р. вони дали концерт дуетів в МекҐилл університеті з нагоди Інтернаціонального Року Канадської Музики. Там відбулася світова прем'єра 2-ої сонати Юрія Фіяли.

В травні ц. р., з тої самої нагоди Л. й І. Жуки дали концерт в Парижі, заходом канадської амбасади. Там вони вперше виконали „Діяхронію" М. Кузана, українського композитора, який живе та творить в Парижі.

Кілька композиторів — Юрій Фіяла, Дейвид Кін, Ґраґам Джордж і Маріян Кузан — написали твори на чотири руки або на два фортепіяни для Люби та Іринея Жуків, і присвятили їх нашим виконавцям.

В програмі концерту 23-го листопада Люба і Іриней Жуки виконають, між іншими творами, „Фантазію" Дейвида Кіна, яка побудована на пісні „Ой, ходить сон коло вікон...". Цей твір Д. Кін написав на замовлення наших піяністів і їм його присвятив. „Фантазія" буде виконана в Торонто вперше. „Три українські п'єси" з циклу „Шість українських п'єс", які написав Федір Якименко піяніст і композитор родом з Харкова. Вперше буде виконана в Торонто Друга Соната Юрія Фіяли на два фортепіяни. Крім того, в програмі є твори Брамса, Бартока й інші.

Люба та Іриней Жуки відзначають Інтернаціональний Рік Канадської Музики серією концертів по Канаді. Декотрі концерти відбуваються разом із викладами про канадських композиторів. Вони вже виступали в Кінгстоні, Гамильтоні, Лондоні, Едмонтоні, Саскатуні і на закінчення турне — 23-го листопада виступлять в Торонто.

Ці вийняткові концерти своїм жанром та програмою викликали зацікавлення не тільки у молоді, яка чисельно вчиться гри на піяно, але у всіх любителів доброї музики. Бож варто тут згадати, що в Інтернаціональному Році Канадської Музики співпрацює 29 національних та міжнародних музичних організацій та установ Канади. До них з гордістю долучився Комітет Українців Канади: ми ж маємо своїх композиторів, ми ж маємо своїх виконавців у Канаді!

Оксана Бризгун-Соколик

Об'єднання Жінок ОЧСУ ім. Уляни Целевич-Стецюк в Ню Йорку, Н. Й.
влаштовує
ЛІТЕРАТУРНЕ ВШАНУВАННЯ
Алли Коссовської-Давиденко
— письменниці й поетеси у 80-річчя її народження і 55-річчя літературної творчости
що відбудеться
в неділю, 23-го листопада ц. р. о год. 2-ій по пол. в домі ОУВФронту в Ню Йорку, Н. Й. при 136 Друга Авеню
В ПРОГРАМІ:
пис. Оксана Керч
ред. Леонід Полтава
співачка — Зірка Дерлиця
Мистецьке читання творчости під керівництвом **мґр Ліни Андрієнко-Данчук**
Після програми — ПЕРЕКУСКА
Просимо звеличати своєю присутністю нашу поетесу-письменницю.
УПРАВА

„Як велике є серце Америки"

Під таким заголовком появилася стаття 1-го вересня 1986 року в тижневику „Ю.С.Нюз енд Ворлд Репорт". Автор статті виказує, що серце Америки найбільше в світі. З усіх народів у світі американці найбільше жертвенні на добрі цілі. Коли порівняти жертвенність американців із жертвенністю британців, то показується, що пересічний американець дає на добрі цілі шість разів більше, ніж пересічний британець.

Виказує статистика, що за минулий рік американці пожертвували на релігійні, культурні, виховні, чи соціяльні установи коло 80 більйонів долярів. З того майже половину дано на релігійні цілі. І хто найбільше дав ті більйони? Не більйонові корпорації чи фундації бо вони заледве разом дали вісім більйонів, а понад 70 більйонів склав загал громадян Америки. Це на одного американця випадає пересічно 650 дол. річно.

Ми, українці, вправді не маємо великих мільйонерів, але, Богу дякувати, вже маємо великі сотні й тисячі наших людей у різній професії, що в Америці доробилися поважного маєтку. Відрадне й те, що в нашій українській діяспорі щораз більше видно розуміння і цінування своїх релігійних, культурних, наукових, виховних чи інших установ. І в міру того росте й наша жертвенність на наші установи. Ми усі мусимо бути свідомі того, що чужі нам не допоможуть, тож на кожному і кожній з нас лежить обов'язок в міру спроможности спомагати свої установи, бо вони нас перед чужими репрезентують, вони найкращі свідки нашої культури, і вони є основою нашого існування і нашої майбутности поза рідними землями. В цій справі ніхто з нас не може і не сміє сказати: Моя хата скраю.

В нашому житті ми маємо різних добродіїв. Та до наших найбільших добродіїв в Бозі належить Свята Церква — наша духовна Мати. Щоб Церква могла існувати, то вона мусить мати і вірних і священиків. Як без вірних, так і без священиків нема Церкви.

В наших часах ми бачимо сумний прояв. Щораз менше й менше нашої молоді голоситься до духовного стану. А тим часом ряди наших священиків щораз більше й більше маліють. Одні з них переносяться до вічности, інші із-за старости чи недуги відходять на заслужений відпочинок, а дуже мало молодого доросту, щоб зайняти опорожнені станиці. В наших епархіях в Америці є вже парафії, що не мають сталого священика.

Брак духовних покликань у народі веде до повільного завмирання Церкви й духовного життя вірних, бо духовний стан — це серце й душа Церкви.

Одне з головних завдань Отців Василіян є якраз виховувати для нашої Церкви й народу добрих і ревних священиків. Нема покликань тут, в Америці, то Отці Василіяни вже протягом кількох літ власним коштом спроваджують молодих хлопців з Бразилії, щоб їх виховувати на священиків для нашої Церкви в Америці. Під цю пору мають Отці Василіяни в манастирі св. Йосафата в Ґлен Кові, Н. Й., дев'ять студентів, а в Римі на студіях богословії десять питомців, отже разом 19. В наступному році в часі вакацій уже буде висвячений на священика один з тих, що їх Василіяни спровадили з Бразилії.

Сьогодні наука в високих школах дуже дорого коштує. Тож Отці Василіяни, щоб мати відповідні фонди на виховання молодих священиків, кілька літ тому оснували осібний Залізний Фонд Виховання. Вони бажали б осягнути хоч один мільйон долярів, щоб могти за самі тільки відсотки оплачувати науки своїх питомців тут, в Америці, і в Римі.

Богу дякувати, вже сотні наших добрих вірних з цілої Америки своїми щедрими пожертвами золотими літерами вписалися в книгу Залізного Фонду Виховання, який уже перейшов 400,000 долярів. А від січня цього року на Фонд Виховання вже вплинуло 79,604 дол., що їх склали майже 400 жертводавців.

Цією дорогою Отці Василіяни всім своїм добродіям і жертводавцям складають щиросердечну подяку навіть за найменші пожертви на Фонд Виховання. Хай їх усіх за добре серце сам Господь Бог стократно нагородить і щедро благословить. Без особливої помочі наших вірних вони самі ніяк не були б у силі спроваджувати й виховувати таке число студентів.

За всіх своїх живих і померлих добродіїв у своїх манастирях Отці Василіяни щодня моляться і згадують їх у Св. Літургіях. Отці Василіяни в особливий спосіб вдячні тим, що голосяться взяти на себе оплату за виховання одного студента, який був би наче їх прибраним сином. Вдячні і тим, що у своїх тестаментах пам'ятають про Фонд Виховання священиків. Вдячні також тим, що складають пожертви на відправу Григоріянок або звичайних Служб Божих. Помагати виховувати молодих священиків — це щось найкраще, що можемо зробити для Бога, нашої Церкви й народу.

Французький письменник Пєр Лєрміт написав ось таке повчальне оповідання.

Молода, багата, визначна дама в Парижу одного разу вертається з цілонічної забави і вдома вмирає на атак серця. Мала 28 літ життя. У брамі неба її душу стрічає св. Петро. Відкриває книгу життя, і там записано, що вона за ціле своє життя пожертвувала на добрі цілі 2,689 франків. Її душа з того зраділа. Та св. Петро каже, що дві тисячі франків відпадають, бо вона їх дала для пустої слави. Осталось тільки 689 франків. А тепер св. Петро показує їй, скільки вона видала для себе від сьомого року життя. Ось її видатки: капелюхи — вісім тисяч франків; подорожі — 15 тисяч; театри — 20 тисяч; журнали з модами — вісім тисяч; дрібні речі і песики — сто тисяч; строї і виставні прийняття 250 тисяч. Супроти тих сотень тисяч, 689 франків показалися дуже мізерними. Щойно тепер бідна зрозуміла, що провела своє життя без заслуг для вічности.

Це оповідання усім нам дає багато до думання. Хай кожний і кожна з нас запитає себе: для чого я живу і для кого я збираю? Хто в моєму серці має перше місце? Скільки мені Бог дав, а скільки я дав чи дала для Бога? Які є мої добрі діла? І що було записано в книзі життя про мене, коли і я перейду до вічности?

Хай часто стоять нам на думці слова св. Апостола Павла, який навчає: „Але я кажу: Хто скупо сіє, скупо буде жати. Хто щедро сіє, той щедро жатиме. Нехай кожний дає, як дозволяє серце, не з жалю чи примусу. Бог любить того, хто радо дає", (2 Кор. 9,6).

В справі покликань, Фонду Виховання, Григоріянок чи відправи Служб Божих просимо писати на таку адресу

Order of St. Basil the Great,
31-12, 30 th St.
Long Island City, N. Y. 11106
або телефонувати на число:
(718) 278-6622.

Отець Юліян Катрій, ЧСВВ

Відбулась...

(Закінчення зі стор. 1)

Четверо внуків св. п. пл. сен. Андроніка Копистянського засвічують вічний вогонь біля його портрету.

Учасники Орликіяди під час дозвілля.

бувся на сцені панель кандидатів на гетьманича й гетьманівну. Кандидати відповідали на три питання. Одне питання було на тему життя Григора Орлика, а два інші відносились до пластового ідеалу та назагал до життя.

Тому, що це була 25-та ювілейна Орликіяда, на залі була карта, на якій були виписані усі гетьманичі й гетьманівни усіх Орликіяд.

Проголошення висліду 25-ої Орликіяди відбулося о год. 1-ій полудня. Уступаючі гетьманич ст.пл. Нестор Воронка і гетьманівна ст. пл. Дарка Ковч виголосили свої прощальні слова та чекали на проголошення вибору нових гетьманичів щоб їм передати шарфи і гетьманські киреї.

Спершу іменовано ол. розв. Ладу Явну з Нюарку пластунковою-вірлицею. Цим проводила крайова комендантка пл.сен. Х. Ковч.

Опісля ст.пл. Г. Зарицький проголосив вислід змагу: гетьманівною 25-ої Орликіяди стала пл. вірл. Дора Хом'як із 50-го куреня з Вашінгтону, а гетьманичим став пл. розв. Маркіян Петріна із 13-го куреня з Дітройту. Першими їхніми заступниками стали пл. вірл. Лада Гапій з Нюарку і пл. розв. Тарас Оришкевич з Клівленду.

Після цього курінний куреня Орликівців пл.сен. М. Курчак проголосив поодинокі висліди змагань. Перше місце за панель виграв 2-ий курінь юначок з Ню Йорку; перше місце за найкращий мистецький виступ виграв 10-ий курінь юначок з Дітройту; перше місце за найкращих експонат виграв 13-ий курінь юнаків з Дітройту. У загальному точкуванні виграли такі курені: Юначка — 3-тє місце дістав 20-ий курінь з Нюарку; 2-ге місце дістав 16-ий курінь з Ню Гейвен; 1-ше місце дістав 10-ий курінь з Дітройту. Юнаки — 3-тє місце дістав 17-ий курінь з Клівленду; 2-ге місце дістав 13-ий курінь з Дітройту; 1-ше місце дістав 9-ий курінь з Ню Йорку.

Молитвою, прощальними словами голови КПС пл.сен. Ігоря Сохана та курінного орликівців пл.сен. М. Курчака закінчено цю 25-ту ювілейну Орликіяду.

Юнацтво роз'їжджалось домів з обіцянкою приїхати на слідуючу Орликіяду, темою якої буде „Тисячоліття Християнства в Україні", друга частина.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого Найдорожчого МУЖА
бл. п. о. крил.
АНДРІЯ НАЗАРЕВИЧА
відправляться
СЛУЖБИ БОЖІ
за Його душу
в таких церквах:
Покрова Пресв. Діви Марії, Віллімантик, Конн., 1-го грудня 1986 р.;
св. Миколая, Філядельфія, Па., 2-го грудня 1986;
Архист. Михаїла, Філядельфія, Па., 1-го грудня 1986 р.;
Покрова Пресв. Діви Марії, Апопка, Фл., 1-го грудня 1986 р.
Родину, Парафіян, Приятелів і Знайомих прошу про молитви.
Дружина ІВАННА

З великим смутком повідомляємо, що 18-го листопада 1986 р. упокоїлась в Бозі на 99-му році життя
наша Найдорожча
МАМА, БАБУСЯ І ПРАБАБУСЯ
бл. п.
Олена Качоровська
з дому Кекіш
народжена в Дусанові, Україна.

ПАНАХИДА відправиться в п'ятницю, 21-го листопада 1986 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в суботу, 22-го листопада 1986 р. з того ж заведення, о год. 9-ій ранку до церкви св. Юра в Ню Йорку, а опісля на цвинтар Gete of Heaven, Yonkers, N.Y.

Горем прибиті:
доньна — МИРОСЛАВА КЕБАЛО з мужем КОНСТАНТИНОМ
внуки —
УЛЯНА з мужем ІГОРЕМ
ОРЕСТ з дружиною МАРТОЮ
та донею АНДРЕЄЮ
ЮРІЙ
братанок — ЮРІЙ КЕКІШ з дружиною РОМАНОЮ і донькою ТОСКОЮ
братаниця — ОЛЯ КЕКІШ з родиною
та ближча і дальша Родина в Україні і Польщі

Ділимося сумною вісткою, що 16-го листопада 1986 р. відійшов у Вічність на 31-му році життя
наш Найдорожчий
СИН, БРАТ, ВНУК, БРАТАНОК І КУЗЕН
бл. п.
ЮРІЙ АЛЕКСАНДЕР ПИТВАН

ПАНАХИДА відбулася в середу, 19-го листопада 1986 р. в похоронному заведенні Питвин і Литвин.

ПОХОРОН з того ж заведення в четвер, 20-го листопада 1986 р., о год. 9:30 ранку до церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
мати — ЕМІЛІЯ
брат — МИРОН
Ближча і дальша Родина в Рідному Краю

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що дня 18-го листопада 1986 р. в ранніх годинах, по довгій і важкій недузі відійшла у Вічність на 85-му році життя
наша Найдорожча МАМА
бл. п. мґр фармації
Галя з Гошовських Барабах

ПАРАСТАС в четвер, 20-го листопада 1986 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні М. Насевича при 109 East Tabor Rd. у Філядельфії, Па.

ПОХОРОН в п'ятницю, 21-го листопада 1986 р. о год. 9-ій ранку з того ж заведення до церкви Христа Царя, 17-та і Вест Каюґа вул., Філядельфія, Па., а звідтам на цвинтар у Факс Чейсі, Па.

У глибокому смутку:
донька — ЯРОСЛАВА ОНУФЕРКО
син — МИРОН з дружиною ДЗВЕНИСЛАВОЮ
Дальша Родина в Україні

Ділимося сумною вісткою з Духовенством та Вірними Української Православної Церкви в Америці і Канаді, що 17-го листопада 1986 р. о год. 10-ій ранку відійшов у Вічність наш улюблений Архипастир
св. п. Митрополит
АНДРІЙ КУЩАК

Покійний Владика Андрій народився 12-го грудня 1901 р. в селі Лежахів, повіт Ярослав, Зах. Україна.

1928 р. прибув до Канади, а 1932 р. був рукоположений Архиєпископом Атенагорасом, пізнішим Вселенським Патріярхом у сан священика. 28-го січня 1967 року був рукоположений у сан Єпископа і майже 20 літ опікувався вірними УПЦеркви.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться під зарядом похоронного заведення П. Яреми в такому порядку:

Середа, 19-го листопада 1986 р. — перевезення Тлінних Останків Владики до Катедри св. Андрія в Джамейці, Л. Ай., Н. Й. 10-та год. ранку — ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА. 6-та год. веч. — АРХИЄРЕЙСЬКЕ ОДПІВАННЯ.

Четвер, 20-го листопада 1986 р., 10-та год. ранку — ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА і перевезення Тлінних Останків Покійного до катедри св. Марії в Аллентавн, Па. 6-та год. веч., тамже, ЗАУПОКІЙНА ПАНАХИДА.

П'ятниця, 21-го листопада 1986 р., 10-та год. ранку СЛУЖБА БОЖА І ПОХОРОНЕННЯ Владики при катедрі св. Марії в Аллентавні, Па.

Духовенство і Вірних нашої Церкви, як рівнож дальшу Родину Покійного Владики просимо прибути і помолитися за спокій Його душі.

Хай Вселаскавий Господь прийме душу Його до Праведників Своїх!

Духовна Консисторія Української Православної Церкви в Америці і Канаді

„Пам'ятаймо..."

(Закінчення зі стор. 2)

початку можна було якось жити і працювати у Вінниці чи деінде, то останнім часом (це було вже половина 1943 року) терор так посилився, що українці мусять дуже берегтися. Один буковинець розповів мені, що його дружину арештували німці і відвезли до концентраційного табору десь під Києвом. Як він не старався, але до того часу ще не зміг урятувати своєї дружини. Пізніше йому таки пощастило влаштувати втечу дружини з табору і вони виїхали на Захід; я зустрічав його в діпівському таборі в Ашшафенбурзі, Німеччина.

Накінець хочу оповісти один епізод, який може виглядати навіть на анекдоту. В одному селі під Вінницею жив у якогось селянина один українець і мені радили зустрітися і поговорити з ним. Я пішов пішки до віддаленого на яких п'ять кілометрів села. В самому селі я не міг знайти потрібної мені хати, але зустрів хлопчика, якому було сім-вісім років. Він знав, куди я хочу дістатися і за обіцяну нагороду охоче взявся провести мене. По дорозі я почав з ним розмовляти, хоч хлопчик не виявляв великої охоти вести розмову і якось з підозрою на мене споглядав. Я питався його, чи хоче він, як виросте бути старшиною у війську. Хлопчик заперечував. Але коли я йому оповідав, що він буде носити гарну уніформу, матиме шаблюку і рушницю, то малий таки признався, що хоче бути, як виросте, військовим. Я його запитався далі, кого ж він хоче бити, як буде у війську. Хлопчик знову мовчав, але на мої запевнення, що він не потребує мене боятися, бо я нікому не оповім, він якось з-під лоба глянув на мене і сказав коротко: „Хочу бити німців". Це було те засвідченням настроїв, які панували серед українського населення по двох роках німецької окупації. Хлопець наслухався, певно, тих розмов, що їх між собою провадили дорослі.

Того українця, якого я шукав, вже не було на селі. Кудись виїхав, а може не відважився бачитися з незнайомою йому людиною.

Вертаючись до брошури бл. п. А. Драгана, ще раз кажу: добре, що її встиг написати Покійний. Отже — не забуваймо про Вінницю! І не забуваймо про інші злочини московсько-більшевицьких окупантів, що тривають до цього часу.

Увага! Вунсакет і околиця! Увага!

В неділю, 23 листопада 1986 р., о год. 3-ій по пол. в парафіяльній залі УКЦеркви св. Михаїла при 394 Блекстоне вул., ВУНСАКЕТ, Ровд Айленд

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ
Окружного Комітету Відділів УНС ОКРУГИ ВУНСАКЕТ

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи, Відділові урядовці та делеґати 31-ої Конвенції наступних Відділів:

73 і177 в Провіденс, 93 в Централ Фалс, 122 в Тавтон і 206, 241 у Вунсакет, Р. Ай.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Провірка організаційної праці за останні місяці року
3. Доповідь д-ра ІВАНА ФЛИСА, головного предсідника Українського Народного Союзу
4. Схвалення організаційного пляну праці на грудень ц. р.
5. Внески, запити і закриття нарад

У зборах візьмуть участь:

д-р Іван Флис, головний предсідник УНС
Олександер Худолій, головний радний УНС

До участи в нарадах запрошується всіх членів місцевих Відділів УНС.

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Олександер Худолій, *голова* — **Дженет Бардел**, *касир*
Олена Тренклер, *секретар укр. мови* — **Антін Конфоник**, *секретар англ. мови*

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. СІЧ"—С.К. „ВІСЛА"—5 : 0

Була це важлива зустріч за престижеву чашу Ню Джерзі, що відбулася на виїзді в місті Вейн, Н. Дж., в неділю, 2-го листопада ц. р., тобто в Листопадові Роковини. Здобувши цю високу перемогу, „Січовики" гідно відзначили Листопадове свято. Емоційний перебіг гри вже відпочатку ввели досвідчені польські футболісти, що запропонували швидкий темп та незвичайну завзятість, яка в окремих хвилинах переходила межі дозволених правил. В перших хвилинах, здавалося, наші футболісти не витримають цього темпу й гострих дій господарів. Тим більше в перших 20-ох хвилинах не було в складі воротаря Маріяна Хамуляка, якому в дорозі відмовив його автомобіль, та Сирчвела, що теж „застряг" на шляху густо забитому автомобільним рухом. Можливо це і допомогло нашим футболістам настроїтися на велику гру, яку вони показали і головно завершили судовими голями.

В ході змагань українські футболісти швидко пристосувалися до темпу і замість гостроти застосували свої технічні засоби, якими і заламали господарів. Вже на 15-ій хвилині капітан дружини Андрій Бакун закінчив одну з контратак гарним голем, яким відкрив конто 1:0. Не зважаючи на досить тісну „персональну" опіку оборонців „Вісли" в 30-ій хвилині Андрій вдруге успішно закінчив акцію нашого нападу, підніс вислід до 2:0.

Після перерви „Січовики" продовжували свою ефективну гру, завдяки якій два чергових голі в 50-ій і 61-ій хвилинах здобув Брієнза 4:0, і цим самим перерішив долю змагань. В кінцевій стадії цієї емоційної зустрічі Ансальмо встановив остаточно вислід 5:0. Таким чином, за два тижні „Ч. Січ" зустріне в черговій рунді змагань за цю чашу на площі Фарчерс Ґров жидівський клюб „Маккабі".

Склад „Ч. Січі": Хамуляк Ромійо, Павлюс, Апезадо, Чижович, А. Бакун, Брієнза Б. Бакун, Торій, Ансальмо, Сабрій, Сирчвел, Каміка, д-р В. Бакун. Провідник Вол. Бакун.

УСК НЮ ЙОРК— „ПОЛЬОНІЯ" С. К. -1:2

У чотирьох першенських змаганнях II-ої дивізії Космополітальної Ліґи перша дружина УСК-у зазнала поразки в неділю, 12-го жовтня ц. р., вислідом 1:2. Єдиного голя для нашої дружини здобув Р. Валяско. Резерва УСК-у перемогла резерву „Польонії" вислідом 3:1 і цим самим зміцнила свою позицію лідера в показнику табелі ігор в II-ій дивізії, маючи на своєму конто 8:0 точок.

УСК НЮ ЙОРК— БОЛДВІН С. К.—4:6

Були це змагання за чашу Гайдекера, що відбулися в неділю, 19-го жовтня ц. р., в яких І-ша дружина УСК-у була елімінована, щойно в догривці, після цього як вислід в нормальному часі був 4:4. Футболісти УСК-у мали значну технічну перевагу, але були повільніші, а в догривці виявили втомленість. Ґолі для УСК-у здобули: Салінас 2, Люзараґа і Катанделя.

УСК НЮ ЙОРК— ЛЕВІТТАВН С. К.—2:7

У неділю, 26-го жовтня ц. р., І-ша дружина УСК-у зазнала високої поразки в першій рунді розгривок за чашу Флемгафта, цим разом вислідом 2:7. Ґолі для нашої дружини здобули: Валяско і Вілякрес.

СК СУМ „КРИЛАТІ"— МАВТ ВЕРНОН С. К. —0:4

В чергових першенських змаганнях І-ої дивізії Істерн Дистрикт Ліґи Ню Йорку, що відбулися в неділю, 12-го жовтня ц. р., перша дружина СК СУМ „Крилаті" Йонкерс зазнала поразки, вислідом 0:4.

СК СУМ „КРИЛАТІ"— КОВ-ГОРБАР С. К.—0:5

В зустрічі за чашу Маннінґа, що пройшла в неділю, 19-го жовтня ц. р., перша дружина „Крилатих" зазнала поразки вислідом 0:5 і цим самим була елімінована від дальших ігор за цю чашу.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

КИЇВ „ДИНАМО"— ҐЛАСҐОВ „СЕЛТІКС"—1:1

В перших змаганнях другої рунди розгривок за чашу чемпіонів Европи, що відбулися в Ґласґові, Шотляндія, Київські футболісти закінчили ремісовим вислідом 1:1. В 17-ій хвилині українські футболісти здобули ведення 1:0, що його здобув Вадим Євтушенко. Одинадцять хвилин перед закінченням зустрічі Моріс Джонстон зумів вирівняти вислід для господарів 1:1. Згідно з опінією кореспондента Ройтера Тімоті Колінса, українські футболісти, минулорічні чемпіони Европи, володіють могутніми резервами, відзначаються неабиякою вмілістю і швидкостями, проти чого шотляндці протиставили властиву їм завзятість й гостроту гри. Відплатні змагання відбудуться в Києві.

Перед виїздом до Шотляндії київляни перемогли за першенство вищої ліґи СССР Кутаїсі „Торпедо" високим вислідом 5:0.

(от)

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО ДАВИДЧУК, член УНС Відд. 266-го ім. І. Франка в Амстердамі, Н.Й., помер 27-го серпня 1986 року на 84-му році життя. Нар. 1902 року в Скалаті, Україна. Членом УНС став 1944 року. Залишив у смутку дружину Броне-славу, сина Івана, п'ять внуків і 4-ох правнуків, рівнож ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 27-го серпня 1986 року на цвинтарі св. Петра в Саратога Спрінґс, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Варшона, секр.

РОНАЛД АНДРИСЕВИЧ, член УНС Відд. 323-го ім. св. Володимира в Канзас Сіті, Канс., помер 16-го серпня 1986 року на 25-му році життя. Нар. 1960 року в Канзас Сіті, Канс. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дружину Олесю, доньку, тата і маму, бабу, вуйків, тет і кузинів. Похорон відбувся на цвинтарі Мт. Калварі, Канзас Сіті, Канс.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Білик, секр.

ВАРВАРА КОВАЛЕВИЧ, член УНС Відд. 230-го ім. св. Івана Хрестителя у Янґставні, Огайо, померла 10-го вересня 1986 року на 85-му році життя. Нар. 23-го грудня 1901 року в Монессон, Па. Членом УНС стала 1944 року. Залишила у смутку Павлину Головач і Олену Камузо. Похорон відбувся 13-го вересня 1986 року на цвинтарі Лейк Парк у Янґставні, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

А. Боровицька, секр.

АННА ГАНЧАРИК, член УНС Відд. 277-го ім. св. Івана в Гартфорді, Конн., померла 23-го червня 1986 року на 79-му році життя. Нар. 1907 року в селі Мандалівка, Тернопіль, Україна. Членом УНС стла 1947 року. Залишила у смутку сина Петра з жінкою Іриною, 3-ох внуків і дальшу родину. Похорон відбувся 26-го червня 1986 року на цвинтарі св. Михайла в Ґлестонбурґу, Конн.

Вічна Їй Пам'ять!

С. Кравець, секр.

МАРІЯ РИБЧУК, член УНС Відд. 47-го ім. Ольги Басараб у Бетлегемі, Па., померла 4-го серпня 1986 року на 63-му році життя. Нар. 1923 року в Любачові, Україна. Членом УНС стала 1977 року. Залишила у смутку мужа Богдана, доньку Віру з мужем Андрієм, внука Христофора, сестер Стефу Кручко, Корнелію Соболь з мужем Романом, Зеновію Никифорук з мужем Василем і дальшу родину. Похорон відбувся 8-го серпня 1986 року на цвинтарі Ґейт оф Гевен в Гановері, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

А. Гарас, секр.

АННА БОРЕЦЬКА, член УНС Відд. 293-го ім. св. Миколая в Брукліні, Н.Й., померла 27-го вересня 1986 року на 96-му році життя. Нар. 26-го лютого 1890 року в Галичині. Членом УНС стала 1937 року. Залишила у смутку доньку Єлисавету Крохмальну. Похорон відбувся 30-го вересня 1986 року на цвинтарі св. Івана в Квінсі, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Роман Форостина, секр.

ІВАН БОКАЛО, член УНС Відд. 336-го Т-ва „Сокіл" в Клівленді, Огайо, помер 17-го вересня 1986 року на 76-му році життя. Нар. 1910 року в селі Стрілки, пов. Бібрка, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку одинокого сина Ярослава. Похорон відбувся 20-го вересня 1986 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Стригун, секр.

МИХАЙЛО СУСЛА, член УНС Відд. 241-го ім. І. Франка у Вунсакеті, Р. Ай., помер 3-го жовтня 1986 року на 62-му році життя. Нар. 5-го лютого 1924 року в Вунсакеті, Р. Ай. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку дружину Марію, сина Андрія і брата Реймонда. Похорон відбувся 6-го жовтня 1986 року на цвинтарі св. Павла в Блекстоні, Масс.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ПАВЛО БУЗАН, член УНС Відд. 422-го ім. С. Петлюри у Філядельфії, Па., помер 5-го серпня 1986 року на 84-му році життя. Нар. 1902 року, а членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку двох синів з родинами. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Василь Євтушенко, секр.

Д-р ІГОР ШАЛАУТА, член УНС Відд. 257-го ім. Івана Годака в Лос Анджелесі, Кал., помер 28-го травня 1986 року на 49-му році життя. Нар. 1936 року в Борщеві, Зах. Україна. Членом УНС став 1972 року. Залишив у смутку дружину Аню, сина Славка, доньку Надю і синів Марка і Андрія. Похорон відбувся 31-го травня 1986 року в Сан Фернандо Мішин в Мішин Гиллс, Каліф.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Силчак, секр.